

Primorski antifašizem in tigrovstvo, najboljši »izvozni artikl« Slovenije v EU

Moji odgovori po zaključeni polemiki v Delu – Sobotni prilogi

Ljubljana, 29. 9. 2015

Spoštovani gospod Vili Kovačič!

Urednica Dela – Sobotne priloge mi je poslala Vaš odgovor, ker je polemika zaključena.

Z svojim odgovorom mi ponovno nista nič novega povedali, pa četudi ste ga na koncu zaključili celo s Trubarjem. Omenjate tudi Katyn pa Normandijo, kar nima nobene povezave z polemiko okrog spopada na Mali gori. Ostalo govoričenje me ne zanima.

Vaš predlog, da skupaj obiščeva nepokretnega in hudo bolnega Bruna Tekavca seveda ne bom zavrnil. Le ne vem, kako in kje bova potem skupaj objavljala dokumente, ki dokazujejo izdajstvo tigrovske trojke na Mali gori, pa tudi druga nevšečna dejanja, ki naj bi jih zagrešil komunist in partizanski komandir Filip Tekavec, da o njih sprašuje celo sds-ov poslanec v ribniškem Rešetu?!

Predlagam torej, da dokumente iz zasebnega arhiva Bruna Tekavca še pred najinim obiskom objavite na svoji spletni strani, da jih bo videla vesoljna Slovenija, predvsem pa strokovna javnost.

Izbor dokumentov, tudi kakšnega italijanskega, prepuščam Vam, le naj imajo obvezne arhivske oznake! Pa nobenih ponaredkov, prosim!

Lep pozdrav,

Marijan F. Kranjc, generalmajor v pokoju, Ljubljana

Ljubljana, 29. 9. 2015

Spoštovana gospa Iva Pavlin Žurman!

Urednica Dela – SP mi je poslala Vaš odgovor, ki pa ne bo objavljen, ker je polemika zaključena.

Zato Vam odgovarjam, da ne bi zopet preobračali mojih besed.

Torej, nimam nič proti Gibanju 13. maj, čeprav mi je naslov malce čuden, če pomislim, da smo nekoč ta dan proslavljali kot praznik varnostnih služb.

Meni je bilo zanimivo Vaše mnenje, ko ste pritrdili, da zares ni šlo za pravi oboroženi spopad – niti terminološko niti dejansko. Oboroženi spopadi se dogajajo samo med regularnimi vojaškimi formacijami. Na Mali gori pa je šlo za strelski obračun, kvečjemu za policijsko akcijo.

Bruno Tekavec ne navaja noben dokument, da je njegov pokojni oče bil tudi izdajalec nebudne tigrovske trojke. Sama izjava na TV pa je povsem neverodostojna, posebno ko potencira, da je bil oče celo boljševek!

Noben zgodovinski vir ne potrjuje, da sta bila Ferdo Kravanja in Anton Majnik, oba partizana, likvidirana s strani Vosa ali Ozne. To so samo domneve, ki jih širijo nekateri sopotniki tigrovcev.

Povsem zgrešeno navajati, da gre za moje mnenje ko je govora o samomorih Danila Zelena in Ferda Kravanje. Ali ne berete spominske literature ali pa si preprosto izmišljujete nekatere dogodke. Gre vendarle za izjave Kravanje in Majnika, ko sta bila partizana, pa tudi za zdravniški izvid dr. Oražma iz Ribnice.

Ali so »strici« pozneje kaj dodajali, zares ne vem, čudi me samo, da si dandanašnji neka »teta« enostavno izmišlja stvari, obenem pa vehementno zaključuje, da se bori za resnico!

Ker ste dama, ne bom nič žalega povedal – vse ste sama rekla!

Pa lep pozdrav v Solkan!

Marijan F. Kranjc, generalmajor v pokojju, Ljubljana

Ljubljana, 29. 9. 2015

Spoštovani gospod Jože Jerovšek!

Urednica pisem v Delu – Sobotni prilogi, gospa Mojca Demšar, mi je danes poslala Vaše pismo kot odgovor na moja dva polemična prispevka o TIGR-u kot uspešnem izvoznem artiklu v EU, pravzaprav o zgodovinski resnici o spopadu na Mali gori in prisvajanju tigrovstva s strani nasprotnikov NOG!

Jožetov Jerovškov je kar nekaj v Sloveniji. Ker se niste predstavili, z Vami ne bom polemiziral.

Vaš odgovor je nekulturen, pa tudi zavajajoč.

Če ste o meni že brskali po slovenski Wikipediji, potem ste verjetno lahko tudi v Googlu našli na moji dveh straneh, v katerih sem obširno pisal ne samo o TIGRU, temveč tudi o prvih treh žrtvah okupatorja – nemškega, italijanskega in madžarskega. Vse moje knjige so tudi v knjižnicah po Sloveniji, pa tudi v DZ.

Da ste se deklarirali kot desničar in nasprotnik partizanov, edine zavezniške vojske v Sloveniji v toku 2. svetovne vojne, me niti ne moti. To je povsem Vaša izbira!

Moti me samo Vaš način polemike, kjer me, ne samo lažno predstavljate kot »nekdanjega načelnika varnostne službe JLA«, kar gotovo nisem bil, pač pa se poslužujete pritlehne metode diskvalifikacije. Tudi mojega priimka in imena ne znate pravilno zapisati.

Kaj ste pa Vi bili v času »komunizma«? Ali so morda tudi Vas »nadlegovali« udbovci?

Drugo, nekritično mi pripisujete, da sem »pohodil resnice«, kar samo potrjuje za kaj se zavzemate okrog spopada na Mali gori, ki se želi prikazati kot nekakšen začetek upora proti okupatorju 1941, pri tem pa negirate vsa zgodovinska dejstva. Po domače – želite revidirati zgodovino okrog začetka oboroženega upora proti trem okupatorjem in poznejšo revolucijo, kajne?

Nič osebnega nimam proti Brunu Tekavcu, ki je z veliko zamudo ovadil svojega očeta, temveč enostavno ne verjamem načinu, kako sta Filip Tekavec in njegova soproga izvedla to ovajanje – pismo sta vrgla pred karabinjersko postajo v Ribnici! Kje je pa dokaz, da so pismo karabinjeri tudi pobrali? Če ste tudi Vi nasedli tej »kombinaciji« enega od pričevalcev na RTV, potem Vam Bog pomagaj!

No, vse povedano je samo mimogrede.

Veseli me, da sva vseeno skupaj odkrila, kako je bila prva žrtev nemškega okupatorja prav iz Gornje Radgone že 6. aprila 1941! Vi ste malo bolj pozno »odkrili«, da je bil to Vaš sosed – župnik Marko Gaberc, jaz pa sem napisal, da je 7. aprila (napaka: 6. aprila) to bil pripadnik sokolske organizacije (nisem ga imenoval). Razlika ni velika!

Dejansko sem o tem obširneje pisal v članku »Kako je Dravska divizija VKJ organizirala obrambo in 1941. leta branila Prlekijo«, objavljen v Zgodovinskih listih 1/2007, Ljutomer, ker sem v lokalni zgodovini Gornje Radgone pač našel podatek, da je 6. aprila 1941 Marjan Jurko, vinar in pripadnik Sokola, naredil samomor, ker je dan pred napadom »častil« nekaj častnikov VKJ in tako Nemcem omogočil, da so jih zajeli pijane ...

Dne 19. 8. 2014 pa sem na svoji spletni strani objavil članek »Trije okupatorji – troje civilnih žrtev«, kjer sem zapisal, da so to bili: Slava Klavora, narodna herojina, aprila 1941 (aretirana, kasneje ustreljena kot talka) s strani nemškega okupatorja, Danilo Zelen, vojaški vodja TIGR-a maja 1941 s strani italijanskega (naredil častni samomor pred zajetjem) in Štefan Kovač, narodni heroj, avgusta 1941 (aretiran, kasneje ustreljen kot talec) s strani madžarskega okupatorja.

Če pa je moj dober znanec dr. Ivan Rihtarič, predsednik zgodovinskega društva v Gornji Radgoni (katerega aktivni član sem bil donedavnega) odkril in zapisal v mariborskem Večeru 6. 4. 2014, da je bil 6. aprila 1941 prva žrtev nemškega okupatorja gornjeradgonski župnik Marko Gaberc, potem bodo zgodovinarji to tudi sprejeli in zapisali kot novo dejstvo.

Pa nikar mi ne nakladajte svojih domislic o RKC, štajerskih duhovnikih in podobno. Žal mi je za usodo Vašega očeta, ki so ga Nemci zaprli v Meljsko vojašnico. Tudi moj stric, Jožef Kranjc, župnik v Mali Nedelji, je bil maja 1941 aretiran in izgnan na Hrvaško, kjer je 1944 umrl v ustaški NDH.

Pa brez zamere in s prleškim pozdravom,

Marijan F. Kranjc, generalmajor v pokoju, Ljubljana

Ljubljana, 30. 9. 2015

Gospod Kovačič!

Prvič, mene ne boste izsiljevali kaj boste kdaj objavili in kaj bova počela!

Midva vendar nisva nobena partnerja ...

Nič ne bova skupaj počela, dokler Bruno Tekavc ali Vi ne boste javno objavili določene dokumente!

Taka je pač navada v vsakem javnem dialogu.

Bruna Tekavca pa bom že sam obiskal, saj sva morda celo v žlahti.

Drugič, jaz sem javno debato z Vami zaključil in Vam ne bom več odgovarjal.

Kdo je bolj nervozen, presodite sami - jaz gotovo nisem.

Slučajno sem prebral pismo gospe Spomenke Hribar, ki ga je naslovila na Vas, pa se z njo skoraj povsem strinjam (čeprav je ne poznam).

Lep pozdrav,

Marijan F. Kranjc